

Ayna ve Düş

Adonis

avesta | DOĞU RÜZGARı: 118 | 5
"İlkler" ve "Ayna ve Düş"ten seçmeler
Arapçadan Çeviren
Metin Fındıkçı

Editör: Abdullah Keskin
Kapak: Ahmet Naci Fırat
Tashih ve Mizanpaj: Avesta
Birinci Baskı: 2002, İstanbul
Baskı: Berdan Matbaacılık

Çevirinin yayın hakları Avesta'ya aittir
Tanıtım amacıyla yapılacak alıntılar dışında
yayınevinin izni olmadan hiçbir şekilde çoğaltılamaz

AVESTA BASIN YAYIN
REKLAM TANITIM MÜZİK DAĞITIM LTD. ŞTİ.
Meşrutiyet Caddesi
Özbek İşhanı 136 / 4
BEYOĞLU / İSTANBUL
Tel: (0212) 251 44 80
(0212) 251 71 39

Ekinciler Caddesi
Nurlan Apt. Giriş Katı, No: 2
OFİS / DİYARBAKIR
Tel-Fax: (0412) 222 64 91

ISBN: 975-8637-22-3

Adonis

AYNA VE DÜŞ

Arapçadan Çeviren

Metin Fındıkçı

avesta | DOĞU RUZGARI

ADONIS-Asıl adı Ali Ahmed Said Eşber olan Adonis, 1930 yılında Suriye'de Lazkiye'nin Kassabin köyünde doğdu. Ondört yaşına kadar burada yaşadık-
tan sonra Tartus'ta bir Fransız lisesinde okudu. Daha sonra Lazkiye'deki
devlet okulunu bitirerek 1950 yılında Şam Üniversitesi'ne girdi. Burada Ba-
udelaire ve Rilke'nin şiiriyle tanışan Adonis, 1954'te edebiyat ve felsefe li-
sansı aldı. 1960'ta Lübnan'a geçti. Beyrut iç savaşından sonra Paris'e yerleş-
ti. Yayımlanmış kitaplarından bazıları: *Rüzgarda Yapraklar* (1958), *Şamlı
Mihyar'ın Şarkıları* (1961), *Gece ve Gündüz Bölgesindeki Dönüşüm ve Göç Ki-
tabı* (1965), *Sahne ve Aynalar* (1968), *Küller ve Güller Arasındaki Zaman*
(1970), *Çoğul Formunda Tekil* (1975), *Dünün Kitabı Bugünün Mekanı*
(1995).

İÇİNDEKİLER

İLKLERDEN

İlk şey / 9
İlk zan / 10
İlk Ceset / 11
İlk saç 1 / 12
İlk saç 2 / 13
İlk kitap / 14
İlk harfler / 15
İlk kimya / 16
İlk ahd / 17
İlk arzu / 18
İlk dostluk / 19
İlk ayrılık / 20
İlk aşk / 21
İlk delilik / 22
İlk yol 1 / 23
İlk donukluk 1 / 24
İlk donukluk 2 / 25
İlk selam / 26
İlk karşılaşma / 27
İlk boşluk / 28
İlk rüzgar / 29
İlk ölüm / 30
İlk hasat / 31
İlk heceler / 32
İlk yolculuk / 33
İlk soru / 34
İlk rüya / 35
İlk adlandırılış / 36
İlk hüznü / 37
İlk tarih / 38
İlk yol 2 / 39
İlk dost / 40
İlk toplama / 41
İlk hayat / 42
İlk söz / 43
Baudelaire / 44
Ranier Maria Rilke / 45
Ebu Nüvas / 46
Adonis / 47
Ad / 48

KIRIK ZAMAN ETRAFINDAKİ AYNA VE DÜS

- 1 Geçmiş / 51•2. Çağdaş / 52
3. Azgınlığın aynası / 53•4. Mermi / 54
5. Yaz aynası / 55•6. Şairler / 56
7. Sam / 57•8. Yasak malın aynası / 58
9. Beyrut / 59•10. Lezid bin Ali aynası / 62
11. Adamı gösteren ayna / 64•12. Altınsuyun aynası / 65
13. Zengin ve yoksulun aynası / 66•14. Adamın aynası / 67
15. Başın aynası / 68•16. Tanıklığın aynası / 69
17. Hüseyin Camiinin aynası / 70•18. Düşün aynası / 71
19. Tarihin aynası / 72•20. Toprağın aynası / 76
- Nehrin başı / 77•1. Söylenen / 78•2. Kırık zaman / 80•3. Ayve nar / 83
4. Akıntı / 87•5. Suyun çılgılığı / 90
- Kitabe / 99
- Araştırma / 100
- Şairlik / 101
- Denemek / 102
- Çocuklar 1 / 103
- Çocuklar 2 / 104
- Şair / 105
- Giden / 106
- Delilik / 107
- Konuşma / 108
- Utanc meydanı / 109
- Kays / 110
- Gilgameş / 111
- Boşalan utanc / 112
- Devrimci / 113
- Kasvet / 114
- Ebu Tamam / 115
- Ayna ve erkek / 116
- Erkeğin şarkısı / 117
- Suyun rengi / 118
- Aynanın şarkısı / 121
- Mecusi / 122
- Aynanın yüzü / 123
- Yol / 124
- Suyu gözleyen ayna / 125
- İskemleye ayna / 126
- Zamanın aynası / 127
- Simli hizmete dört şarkı / 128
1. Açlık / 128•2. Uykudan uyanmak / 129•3. Halk / 130•4. Öfke / 131
- Aynaların cenazesi / . 2
1. Yolun aynası / 140•2. Saldırı / 141•3. Onlar / 142

İLKLER'DEN

ilk şey

Nasıl şekil vereyim sana

ey bu dostu ondan o mu ayırdı? şeyi adlandırdım,-
dedim: mal edindim. ancak sen şimdi ürkersin ve adın

ürker/

adlandırıyorum?

bu senin mekanın? senin ışığını değiştirdi ama benim
nefsim olmadı? ben sen? ancak ışığın uzaklaşıp yayılmadı-
ateşi birikti

köklerim üstünden gelip gidecek sözcüklerimi uyararak-
yavaşça

nerede, hangi, nasıl adlandırayım seni, sana
nasıl şekil vereyim,
ey dostum?

ilk zan

Bu benim doğduğum andır-
insanların bakışları dalıp gittiği:
bu iniltiye aşık olurum/ boşluktayım
bu alnı örten kusursuzluğa aşık olurum/
aydınlıktayım
insanlarla dalıp gider gözlerim- suyun gözü/
akar
suretimi okur- arzudan başka bir şekli olmayan
bu beğenisi
kusursuz bir muştudur.

ilk ceset

Papatya çiçekleri
zamanın yarıklarından nefisini çaldı
yatağında uzanmışken.
adımların gurbete uzanır
caddeleri tartan
soğukta serilenle birlikte/ve mekan
bundan başka o adlandıran
 kinden ve gökten başka- mekan
papatya çiçekleri

ilk saç 1

Dağınık uzaklıklardan daha güzel olmadı
geride kalan- daha sonra seni bir ıslaklık sanan
daha sonra seni bir yankı sanan
evet olmadı bir neden olmadı
ışık ve karanlık
sende olan ilk ve son söz

Ve geride kalan- daha sonra seninle köpüklendiğini gören
daha sonra seninle yaratıldığını gören

Evet olmadı bir hedef olmadı
ayrılıkta
susmak ve konuşmak

ilk sa 2

... Şimdi sözcüklerin bedeninde açılır ıplaklığım
Şimdi evren solar,
ateŐimi kaybettim
dilim değişti
adımlarım
saymadığım adımlarım.

ilk kitap

Fiil veya zamir-

zamanın o görevi. Nedir? Konuşmak veya adıyla
konuşmak

şeyleri?

kararır mı? örtülü mecaz

o örülü olanı getirir-

bu senin hayatındaki bozgun sözcükleri

gizini sözlükten okumaz/sözcükleri

getirmez, ancak o sorar- tükeneni

ve mecaz taşınır

su ve ateşin arasından

ölüm ve ölüm arasından

Senin bu ağlamayı o okuyor ve bütün anlamlarda
doğuyor:

yüzün bir görev olamayacak.

ilk harfler

Kaside olmadı

bu yankıdan başka-

gelir şehre yönelen, vahşet olacak,
dönüşüm:

"yankısı dönmedi

ateşten sözlerin giysisinden başka..."

halkaların arasına seni çeker yönelen

bu sözcüklerden başka:

"yankısı dönmedi

bu kasideden başka..."

ilk kimya

Mihyar'ın resmi çizilsin istemiyorum has siyahtan-
olsa, eğer, asiye

Mihyar'ın resmi çizilsin istemiyorum has beyazdan-
olsa, eğer, boyun egecekse

ne onlarda karar kılınsın istiyorum

ne de bir yanıtlar olsun-

Mihyar onlar olmadan boşluğun yüzü
giyilsin istiyorum

Merhaba, kimyanın çiçeği

biz, bu sabah, yarıldık- ıslandık,

ve evren bizde bozuldu.

Âihyar nerede oldu gidişin, nerede?

söyleme: arzum dağınık

söyleme: şımarıklığa alışkın, adımlarım yavaşlamadı

Âihyar, nerede okudun şarkılarını, nerede?

İlan ederim, şimdi, bu mekanın anılarını

sözlerim birer balta

ve çığlıklarım eller şeklinde

İlan ederim, şimdi, benimle konuşan bu zamana.

ilk arzu

Mihyar'ın arzusu kayıp anmalardan ince bir ekindir
avcunu okur toprak,
gece karanlığını giyinir/anmak
dügünleri.

Şafak fışkırıp kapatıyordu ve aşk giydirdiyordu
andıklarının cesedini
Mihyar'ın arzu ateşi alevlenir andıklarında.

ilk dostluk

İki bin yılda-

şimdi demek istiyorum, yarının inadına veya öbür
gün,

seni soframa davet ediyorum

güneş olsun, su olsun, halk konuk olsun soframda

düşmanız: hangi rivayetin şiddetinde

hangi günah benim-

şiiirin göğü altında silahlanınız

düşmanlığın iki şehrini ilan ederiz-

iki düşman ikisi bir.

ilk ayrılık

Çocukluktan şiir çıktı Arapların yüksekliğinden,-
güneş açıyordu
rüzgar bitkilerin dal ve yapraklarını siliyordu:
bu boşluğun ve çığlığımın arasında yankı yok
arzun mu başka bir arzu, ıslaklık mı başka bir
ıslaklık?

Benim ve adamın arasında olmadı
Benim ve surlarımın arasında olmadı
Bu zayıf köklerden başka ebcediyenin cesedinde.

ilk aşk

Aşkın yarasını okuduk/yarasını yazdık

son zamandan ve resmini yaptık

zamanımızın:

yüzüm gökyüzü, senin dalların sabah

adımlarımız kan ve arzuya

benzer

Sözcükler uyarıyor, biçiyor

çoğalmamızı sevir, çoğalmamızı

gölün kokusunu.

ilk delilik

Ne zamandır kokun geldi dağıldı kayıp açıklara
dedi: ölüm yatağın renginden
şekli deliliğin yüzü.

İşte o, şimdi, giyer giymediği boğazlanmışlığı
yarın
dün,
uzaklığı
şifre- tozdan sözcükler
gözkapaklarının önünde.

ilk yol 1

Gece yapraklarla

süslüydü:

- "yüzünün resmi taştan mıydı?"

- "yüzümün resmi taştan mıydı?"

getirmedim

getirmedin aşkımız

suskunluğumuz, -yol olmadı ona

sevgimiz gibi -yol olmadı ona...

ilk donukluk 1

Odalar yaşatır bizi su kanallarında, donukluk surları
kaldırır- batarız
hüzünden bir haliç'e,
hüzün
haliç'te kuşatıldık; -donukluk kapılarını açar- gireriz
ateş ekiyorduk, kandillerimiz delirirdi gecede- yavaşça
doldu ve yıktı bizi
kazıdık ve dokunduk
uzaklara uzattık ellerimizi...

Işık günün tekrarıydı- tükenene
üşüştük, yarattık
suyu suyumuzdan yarattık
giysiye üşüştük
havaya üşüştük...

ilk donukluk 2

Oda balkon karanlık
kalan yara
ceset kırılır-
uyku
bitiş ve bitiş arasında

kanımız konuşmalarda dolaşır
ve söz ölür

ilk selam

Günlcrim onu adı
ve düşü, ne zamandır hüznümde gökyüzü uykusuz
onu adıyla

adını fısıldadım
ve düğünler, ne zamandır mizacı oldu boğazlayarak
keserek, onu adını

ve kadın şarkısını söyler: bütün güllerin
yorgunluğuyla, onu adı
yolda, onu adı

yol bitti mi, onun adı değişti mi?

ilk karşılaşma

Adam ve kadın
ekinlerde ve iniltelerde karşılaşır
yağmur ve siste karşılaşır,-
tükenerek çökerler
ve sönen konuşma alev alır

hangi bulut kabul eder
hangi hüznün defteri? Sorarım
gözlerin getirir
ve yüzün soruları duymaz,
ve ben geceyle tükenen, başlamak için aşık olurum,
ve karşılaştı diyorum
adam ve kadın
adam ve kadın...

ilk boşluk

Yerin cesedi ateşi şiddetlendirir

ve su bitki örtüsünün kadri

bu ince bir esinti olacak mı?

bu boşluğun bir emri olur mu?

ilk rüzgar

"Gecenin cesedi" dedi ve ekledi: "yaranın
evi ve günleri..."

bizi başlattı
şafağın başlaması gibi, karanlığa gireriz
ve düşlerimiz pencerelerini oluşturur
güneş düğmelerini açar: "getirecek
köpükle ikna edecek denizi,-" mesafelerimiz
okunuyordu/bizi kaldırdı
ve gördük rüzgar eserimizi silip süpürüyordu,
mırıldandık
vaatlerimizle mutlu oluruz,
ve ayrılırız...

ilk ölüm

Ölümü merdivende yükselir- omuzlarda

Pelikan ve amir

Ölümü merdivenden iner- önünde

kötülük ve kalan

şehir sönük,-

O boşluk kanatlarıydı, uzanır

uzanır...

ilk hasat

Karanlık sarkar yollarda ve karanlık inler
İncir ağaçlarında,-
sevgiyi ektiler
ve ölümü biçtiler

anılan kefen etrafını sardı, yol oldu,- kaldırdılar
ölü zamanın koynunda taşıdılar, tırmandılar.

ilk heceler

Takdir ederiz, şimdi, nasıl karşılaştığımızı soruyoruz
takdirederiz, şimdi, dönüşün yolunu hecelediğimizde
ve söyleriz: kıyılar göç etti,
ve uğursuz
haber ezberlenende

Takdir ederiz, şimdi, arzuladığımız, ve söyleriz: tükendik.

ilk yolculuk

Vadedilen gelir ve güneş onda söner
Vadedilen eskir ve yara onda açılır-

saymadan bilirim dalları,
rüzgarı anmadan
bölerim,- bu yarınımı? sordum
ateşten aşkını,
ne zamandır yola çıktın ve yüzünde
onun yolculuğu...

ilk soru

Şafak çiçeklenir,- ancak yüzü yağmurlu
üzgün.
şafak kırılır,- ancak yüzü yağmurlu
aşık.

yağmur üzüntüye aşık- adımlarımız
yapraklar çukurlara batar
nasıl su sızmaz bu çukurlara?
yağmur aşık,- bize sormadı:
su nasıl yıkayacak bu meyveyi-
tohumunu ağaçlar getirir?
büyütür, büyütür...

temiz olsaydım, eskimiş
resmi sorudan satın al beni yağmurun defterinden...

ilk rüya

Kurşunlar isabet alırdı beni

Ve çocuklar dağılırdı veya görürdü

... işte o nesneler yanık,

kesilmiş,

özgürlüğün eceline katledilmiş

güneşin düşmesiyle

sözcükler, şimdi, bütün sözcükler

arapça oldu.

ilk adlandırılış

Bütün mekanı hançerimizden adlandırdık
vururken sıçrayanı aldık-
aydan ve konuşmadan,
başlar kayboldu,
akan geceden yıldızları,
istediğimiz şehirde kalktık.

ilk hüzün

Dedim caddeler hüzünlenir dalgalarla: "başımızı
sönerken gördük..."

deniz dedi: "dağlırım,
saldıranların sabrında başkent yok,
saldırımı yaparken..." ve baş dedi: "caddelerin
hüznünü gelin gibi yürüttü
ne düğün onun
ne de ev onun..."

ilk tarih

O ikisi ışıkla getirir, ölürlür
güneş yayılır başlarda veya yakar
arap sahrasının adıyla

sonunda konuşmanın harfleri
sonunda varışın titreyişi son mesafelerle.

ilk yol 2

Günlerin kitabını okudu- uçtu
kandilin sabahını öğrendi
gecenin acısında,
ve gördü
bir dost gibi geldiğini şafağın
ve gördü
ateşin yüzünü, şiirin yüzünü- bir yol.

ilk dost

Levhayı kapattı ve kayboldu
daha sonra evlerde söndü:
şimdi öleceğimizi anlıyoruz.

ilk toplama

Çıglıklar

sahalarda yayılır / hepimiz

şafağı biliriz, yıldızın yolunu:

bugün, yerin yüzü hilaldir,

bugün, bu çağı öldüreceğiz...

ilk hayat

Başlangıç yağdığında
yağmur olmadan gökten
gelirdi,
kanda yüzleşerek yürüyordu
ve mesafeyi söylüyordu ve doğumu...

ilk söz

O çocuk kimdi, kadın
bana verdi,
tuhaf yüzlü.

istediğini söylemedi, yürüdük
suskunlukta hayatın sonuna baktık. adımımız
tuhaf bir günde olur.

Bizi topladı, rüzgarda vuran bu yaprakların adıyla,
temizledi
ve ayrıldık
yer yazdığını sakladı ve mevsimleri gösterdi.

Hangi çocukluktan o, yaklaşan
bizi o toplamadı, şimdi, ne diyeceğiz?

Baudelaire

Şiirde kösnü, kirpiklerin arasında, sırların üstünde

Şiir/ceset

İşte kimsesiz toprak

İşte toprakta.elif

Gömleğin hammaddesi ateşten.

Ranier Maria Rilke

Güneş teslim aldıktan sonra, saklı
Rüzgarın pejinürde ettiği altından haberi
Ve toprak şelalelerle mırıldanır:
Şarkılarla bana döner.

Ebu Nüvas

Dil-fitne/sözcükler-kan

Gök yarılr

Ve çıplaklığım

Gökle örtünür.

Adonis

Dedi: Bu ağaçlar
 z lmesin, kitap gibi, çocukluk yıllarımda
Kitap alı ır bana
Ektiklerimde fotoğraflı.

ad

Adlandırdık
Zeytin ağaçlarını adımızla
Güneş açtı karanlığa
Rüzgar dalların acısıyla evlendi
Ve kuşlar onların yolu oldu...

**KIRIK ZAMAN ETRAFINDAKİ
AYNA VE DÜŞ**

1. geçmiş

Taşı taşıyor gibiyim
Semerkant'tan doldurduğum, taşı çağırdım
Harabeden
Veya gerdanlığından
Sevgilimin, yıkılan
Mutluluğunu ördüm
Çadıra
Veya yastığa...

2. çağdaş

Zaman akıyor, zaman su gibi kaçıyor
Ben de akıyorum...
Bütün ırmak bağırsaklarımda duruyor
Yıkılmış gecede

Güneş saçlarımı
Örer
Ve sır'larımın üstünde oturur ayna gibi,
Ne zamandır söylüyorum "kellesini uçurduk..."

3. azgınlığın aynası

Buğday buğday
Bırakma dalını
Bu hasatta
Mutlu rodosta
Kendi şehrimizde
Göğüs kafesinden önce parçaladılar kalpleri
Ve kökleri söktüler
Bu güzel toprağı değiştirdiler
Azalttılar
Yağmalanan zamanı tarih gördü
Yağmalanan gökyüzü onlara küstü...
Buğday buğday
Mirasım sanadır dönmen için bu toprağa...
Buğday buğday...

4. mermi

Mermi dolaşır

Yağlanmış ahmak bu çağın

Taş yüzünü oyar -bütün diller

Döner bu tanıklığa-

Orada bulunanlar

Yaratırlar bir anda yaşamı, gizlenirler, perdesiz

Gölgesiz, dinlenmeden:

Tarihin tanıklığı,

Orada bulunanlar gibi.

5. yaz aynası

- Sana bu şiiri söyledim mi?

Nereden geldiğini? Uyuyan tenini uyandırıyorum...

Yaz beni duyuyor?

Başı seni korkutuyor,

Korkanın tenini getir, korkan emsin tenini

Zenginliğin iştah kabartıyor

Terin serdiğim olacak

Taşıdığım en güzel şey olacak,

Sana bu şiiri söyledim mi?

6. şairler

Sessizlik ve Çıglık arasında şairler

İlk damladığı gibi kırık

Aydın

Son sessizlik bebek gibi

Uyuyan bütün gece

Ellerimin arasında yanardağ

7. Şam

Şam

Yıldızlarını kilitledi yeşil seccadede

Toplanan portakalın memesinde

Şam

Aşkın cesedi sınırlarında

Yay

Ve hilal gibi,

Suyun adını açıyor

Soğuk günlerle, bütün gün

Dolaşır gecenin terkinde

Düşer yanardağın mezbaha havzasında

Kesilir...

Odanın etrafında uyuyan ağaçlar

Ve yüzüm

Elma

Ve aşkım

Yastık, Mezopotamya...

Sonuna kadar seveceğim

Sonuna kadar seveceğim

Şam

Ey esmer gece ve ey gizlerim

8. yasak malın aynası

Sen kimsin ey kabile, yanaş
Ne altın taşıyorsun ne de ipekten giysi
Bu heybetli malın
Kibir değil sût değil kutsal taş değil
Ve kabileni de görmüyorum
Kimsin, bu gezginliğin nedir?
Hayatın böyle krala hizmet etmekse
Veya kim hizmet edecekse krala böyle.

9. *Beyrut*

1

Beyrut'ta duruyorum
Toprağın gözlerinde ebcediye
Ve beş üniversite
Ve yer elması ve müzik
Lakin ölüyor-
Ölümünü tamamladı
Alnında duruyor
Değişen günlerde ve kimliksiz

Sofra
odadaydı
Ziyaretçiler taziye geliyordu
Eti koynundaydı
Dağda ve içilen
Etrafından taşan kesilmiş atardamarındandı
Altında şerefenin üstünde kubbenin sofrasında
Yüzü bayatlıyordu bayatlayan yüzlerle birlikte
Yüzü bir kitaptı.

Tekrar yaşadı bütün gece
Altında, sabaha damladı hepsi
Cesedin hastalığı veya yiten zaman
Ömür tükenir-şehvetin rengi tükenir
Kralın dansöz bileytaşı belinde veya
Bileytaşı dansözün belinde o kralın bileytaşını takar
Bütün gece şarkı söyler hatta söz uyuyana kadar
Sessizlik etrafında döner ve örter
Giz içinde ve uyur...

10. Lezid bin Ali aynası

Yazılan buyurur
Bırakılan mirasta
Gömüt gibi çizilmiş cömertliğin rahatı altında
Başın mermerle demirin arasında
Göçmen
Cesedin asılı
Çılgılık gibi serili
Bu günümde...
- Hayır, bize kılıcı verir
Hayır, bize ölümü verir...
Benim sudan vatanım var-ölümünden başka
Cehalet,
Idamdan başka ve yakılmaktan
Cehalet şimdi yakınlaştırır uzakları
Aramızda
Ve mesafeyi açar.

Kuşağı yandı Lezid'in alnında
Gördüklerimi kırarak...

- kaldırdılar
verdiler, sevdirdiler
düşmanın gözünde
onlar, onlar...

Sardılar yüzlerle çığlıklarla,
Tabuta sakladılar
Suda, çağı sulayan
İşte onlar düşman
Verdiler...

Söylenenden sonra asılı gösterdiler
Suyun üstünde yaktılar
Suyun üstüne serdiler...

Bedenini mutlu ederek külde
Göçmen bulutlarda hafif

Başı ateşin yüzünden
Kayıp zamanda devrim ve devrimi
Okuyor kılıç ve halifesi...

11. adamı gösteren ayna

Ben şimdi kahraman doğdum
Kasırda, *
Veya kralın süslü kadınında
Savaşlarda yay olsaydım
Savaşanların başında duran olsaydım
Onlardan pişmanlığı yaratırdım ve taşırdım
Kırmızıyı ve üstüste koyar
Halkın soluğunu yaratırdım onlardan

12. altınsuyun aynası

Bütün şeyler, şarkısını söyler altınsuyu gibi
Emir'in hançeri
Emir'in botları ve petrol (çağın şarkısını
Arapların)
Savaşların verdiği taviz
Namaz,
Kısa hıramlar
Ve kan akar çadıra

13. zengin ve yoksulun aynası

(Bu ne? Korkmuyor musun?

-Bende ne bir köşk, ne de güzün
aynası, parmaklarımı
daldırırın mekanına, mekan açılır önüme
ve bina çatlar ağzından çıkar
dumanı, büyük sarı bir ırmak aktı
aldım, ovdum

onun külünde tomurcuklandı, telaşla...

-Sultanın bekçisi?
-Beni kovdu, atlılar geldiğinde
Uykunun en tatlı yerindeydim, uyandırıldım
önümü gördüm
ufaldım veya damladım
unuttum, ama şimdi
ona bindim
yürüyen ayaklarına
damda, atlılar gördü beni
korktular tökezleyip düştüler ve öldüler

ve sonra sultanı çekerler
evimin girişine...)

14. adamın aynası

Atı orada gördüm
Gökten yüklü
Heybelerinde toprak ve bana doğru geliyor-
Onda kanın kırmızı akıyordu-tahta gibi
Söküldüm sırlarımdan...

- yasaklarsın,
Sonunda böyle titrer uzuvum ve iner,
Işık onunla dağılır-bütün açlık
Açlığım,
Bütün yara
Yaram,
Ve bütün ölüm...

Kitabımda göç eder düşlerin
Harfler ve ateş ve toplananlar
Düşlerin beni de değiştirir göçmem için
Bu çekirgeler toprağımdan...)

15. başın aynası

(-Gezerken çiseleyen yağmur
gözkapaklarıma batar
ve uyandırır bütün şehvetimi...
geldim.

Karım ay alevi gibiydi

Evin kapısını açarken:

- Beni vahşi bir yaratığa çevirdi

- Müjdeler,

gelişin heder, süzülen bir heder

- Nereden, nasıl, neden?

- Başında...

- Güzellik?

Günler üstüne yığdı

Beni, sende topladı yol, uyku veya rüya

Seninle, bugünden sonra...)

Ve yangınına yıkıldım.

16. tanıklığın aynası

Ve ne zamandır elindeki kargıyı batırmak isterdin Hüseyin'in
bitkilerine

Ve Hüseyin'in cesedi sanıp

Ve batırdığın bütün bulutlar yağdı

Hüseyin'in cesedine

Ve çok uğraştım Hüseyin'in giysilerini bölüştürmek için

Hüseyin'in koynunda uyuyan bütün çiçekleri gördüm

Hüseyin'i arzulayan bütün taşları gördüm

Bütün ırmağı gördüm

Akıyordu Hüseyin'in cenazesinde

17. Hüseyin Camiinin aynası

O yürüyen ağaçları bükülmüş
Göremeyeceksin,
Gündüzde ve gecede
Namaza tanık olmak için
Kılıcı kınından başka türlü görmeyeceksin
Ağlayarak
Elsiz kılıç
Hüseyin'in camisi etrafında dolaşan

18. düşün aynası

Al, bu düşümü
Dik ve giyin
Prangasını.

Dünü sen yarattın
Ellerimde uyuyan
Bende dolup taşar, dolanır
Güneşin altında
Beti benzi kaçır
Gözlerimden.

19. tarihin aynası

(İlk nemlerden artakalan
kurudu,
saatlerce çamurlardan temizlendi, birşey kalmadı
tuz oluştu,
veya nice acı oluştu)
geç kalanlar dedi:

(- sıçanotu kurumuş külle karıştıktan sonra
toprağın terine veya taşın)
ve dedi: Taş gibi
su ondan ısıldar
ve dedi: İçindeki su
güneş alır gıdasını
kırıntılarından oluşur deniz, veya yıldızlarıyla doldu-
rur
bu çağın korkunç çukuru,
tekrar dönüşerek yağmura...

geç kalanlar dedi:
(-devamını
ve o mecnun gibi
avuçlar ırmağın suyunu
ve doldurur kanallara
bir daha bir daha doldurur
ırmağın bu suyunu...)

...ve suyun akışını tutar zamanla birlikte,
dizlerim titrer
ve yiter ateşinde
ve dalgalar taş kesilir-
Biten tarih olgunlaşır mı?
Güneş oluştu mu yapılandan?
Zaman onda deniz oldu
gördüm senin görmediğini- bütün bu cevheri
gördüm bütün yaşama dönenleri,
gördüm alıcı
uzaklaşan yelkenli gibi
mutlu eder estiği yönden
güneşi ve günleri
sönen balıklar gibi-
alabora olur kayık,
fıskırır kaynak...

Geç kalanlar dedi:
(- eritir seni güneş çarpması
zamanında girersin buğday tarlasına
zamanında girersin balık burcuna
veya yay yanında olsa
dalgalar bağlanır
ışıklar çoğalır)

Geç kalanlar dedi:
(- onunla döner
korkmadan veya anne şefkati gibi
eski kamış
onunla,
kapandı avareliği
yakın ve uzak inci
mavi yuvarlak amber...
zamanla yutar balığı
söndürür, hastalıktan sonra, ölür
ve uçmadan önce toplar
veya batar
yarılır
ve alırız amberini
karnından
dağı keser gibi veya daha büyük bir şeyi...
...ve acı,
eğirdim yelkeni
etini yedirdim
arının balı ve suyun çalkalanışı
ve camın cevheri...)

Ve dedi: Testim camdan teknede
Güneşle yapışık incide
Veya dalgalar gibi yolunu kaybeden yengeç
Ve insanın cesedine serilen tarihin güvercini gibi
Öten veya uçan veya yaşayan
Gömütte...

(-... ve gecede
görünen o cin,
yolda uyuyan veya dolaşan
solar bütün bir demet
tükenir bütün geride kalan
savaşta sürüp giden ömür...
böylece Baltimus dedi
gökyüzü adını koyar bu köpeğin
yıldızlarını-)

... böylece hazine meydanda-
kimliğim yokluğunda seni temsil eder
güvercin kanatları giysilerimde
seslerinde şarkılarını duyarım
dolaştıklarını görüyorum
ancak böyle yaşlanmış.

20. toprağın aynası

Gizlerimde bu böyle inatla
Sökülür doğadan ve kubbeden ve çanlardan
Toprağın yüzüne vurur,
Akan bu kan, akan bu
Sonunda pişman olan ve yanan
Yarının adıyla çıkan bu toprağın adıyla-
Tarihi sahiplenir çağı ve düğünleri
Sonunda pişman olur ve yanar
Zamanla açılan bu gelinler
Gibi, toprakla ve toprağın nimetiyle

nehlin başı

(Eski bir köprü, nehrin üstüne üç ağacın gölgesi düşmüş- düz bir yerde üç söğüt.

İnsanların yürüyüşleri hasta gibi veya gören öyle sanır. Anne çocuklarıyla yürüyor.

Üç yaşlı. Toplu halde yürüyen gençler karşılaşır yorgun ve aç. Çamur, nehrin akıntısını geciktirir.)

1. söylenen

Yaşlı: (zayıf bir çığlıkla)

Su kanalına saldırır

Kuyunlar...

Yaşlı: (mizahi bir söylemle)

Söylediler

Şimdi de savaş yem heybesine.

(sessizlik. Herşeyi büyükleri gibi yaparlar)

şimdi heybeler için savaş olsa

mallara

hırs

içinde oturduğumuz

ve sabrettiğimiz...

Genç: (sanırım şimdi askerlerde olacak)

Savaş yastıklar içindir.

(herşeyi boş verip uyumak için uzanır)

Benim uykum var.

2. Yaşı: (hakim bir ses tonuyla)
yastık savaşı
ölümüne
ve dönmemesine
(susar. Öfkeyle soluklanır)
Bu vatanı soymak için
Çekirge günlerini
ekti
Çılgınlık: (uzak ve meçhul)

Meçhul siyah kilitler
Saklanır suyun altında
Sen mi, ey babamın sülalesi
Gece açıklardan gelir
Kim alışmış katledilen
Başlara,
Kim alışmış saklamaya kamaları
Sen mi, ey dalgaların sülalesi
Mutlu edersin yıldızlara sığınan meçhulü, miraç gibi...

Kimsin sen, kimden gelirsin? Arzun
Uykumuzu onlar böldü ve uzandı
Bu onların yanıtlanmayan sorusudur
Cesedimizde,
Denizler...

2. kırık zaman

Koro: (Görünenden başka)

Yağmur yağacak

İççe girmeden gece

(Kimse kimseyi kırmadan. Giren kişinin taşıdığı amaç, çaban sanılır)

Çoban: (Doğal soluksuz)

Nehirde

Başlarını taşıdım...

(1. Kadın sözünü keser ve alaylı bir dille sorar)

1. Kadın: Şarkı söylediğini duydum

Avrefus'un kitabından

Avrefus'u anarsın?

Çoban: (şiddetle iç geçirerek)

Söyleneni duydum:

(sessizlik. Andığına bezemeye çalışarak, uygular)

Gün doğuyordu

Zamanın alyansları kırık

Uykusuz aydınlanır gün

Öfkeli dalgalarda, bir kordu...

(Çoban çıkar)

Çılgınlık: (Alay etmeyi keserek)

Hah ha!

Başa benzer

lah ha!

Deccalin başına

Uzaktan bir ışık saçar. Müziğin feryadı. Bu konuşan üç çığlı-
a uygun)

1. Çıglık:

Başlangıçtaydı bu mührün idaresi

2. Çıglık:

Ve sonundaydı

3. Çıglık:

Başlangıçta petrol ve Mekanik
Ve kocası Patrik

3. Çıglık:

Başlangıçta baştı
Dönme dolap gibi dönen

1. Çıglık:

Başlangıçta savaşın kubbesiydi
(sessizlik. Düşe bağlıydı)
Ağaç kabuklarının altına girdim
Mutlu-zamanla döndüğümde
Güneşle aldanişı onunla gördüm
Sarmaşıklar sarmıştı kapının etrafını

3. Çıglık:

Yuvasıydı başlangıçta
Kendi elbiselerinde yumurtlayan...

(Başlangıçta iki kişinin ayakkabısı ve göğüsleri sürterdi. Siyah

dönerdi, üçüncü çığlık onlarla döner)

Üç çığlık birlikte: (azıcık alaylı)

Hah ha başına benzer

Hah ha deccalin başına

(Alaycı kahkahalarla. Kişiler birer gölge gibi nehri ağlatırlar köprüye yakın ve taşırlar ayakkabları ve çocukları)

Ölüm ve aşkın müziği. Uzakta ışık parlar)

. Yaşlı: (Tuhaflaşarak)

Nasil gezer baş, insan gövdesi olmadan gezemez?

. Kadın: (Sonradan)

Nasil şarkı söyler baş, gövdesiz söyleyemez?

. Genç: (Delice)

Baş gezemez uçurulmadan...

çığlığın yankısı uzaklaşır, o çobanın çığlığı)

Çoban: (Uzaktan)

Orada dolaşanların yanında yüzer

Sağ tarafına çömelir

Kıyının

Toprak kadının yüzüne

Dolar doldurur

Elmaları...

. Kadın: (Elden ele çakılları elma gibi verir 1.gence ve yanına oturur)

Bu bakışın bir yanardağın ışığı gibidir

Bu bakışın bir dölyatağının ve gecenin sonudur...

ikna edip alır çakılları ondan ve uzanıp sevişirler)

1. Genç: (1. Kadının boynuna)

Şehvetimle ateşlerim kalkık memelerini yalnız
günlerimde

Sultan olmadan da hayatı tanırın

Uykusuz kalırım bahçende

Seninle uykusuz ey sevgilim.

(Ölüm ve aşkın müziği)

1. Yaşlı: (2. yaşlının gelişiyile)

Ay iner

Pencerenin pervazına dolar

Gözetler bizi

Ölüm bir delildi

Bir taşıtı...

2. Yaşlı: (Uykudan uyanarak)

...Secdeye durdu yıldızlara

Gezindiğinde

Yay

Sağında ok

Düşen düşman...

(Sessizlik. Düşlediğini aynı uyguluyordu)

...Etrafımda titrer

Cebrail ve dedi-müjde

Tatlı ikram ettim

Yedi ağzında lokması bitmeden.

(Diliyle, dudaklarının etrafını yalar, tatlıyı tadıp fazlasını
nehre atar. Midesi şişer. Bedeni uzağa taşır yakın cesareti.
Uzakta ışık parlar.)

Ey şehir kusarsın kumunu

Yüzüne, kayalıkların yüzüne

Hayatın yüzündeki çıban gibi

(Sessizlik. Kadın hazırlar, ölür, kişiler üstünden atlar

taşların ve çukurun. Koro uygun düşer ortama):

Yaşlının ayı kanunun kitabını

Yaktım

Ve zaman yıkıldı

Yüzümde gözlerim

Mezar gibi yarılr...

Ey şehrin katılaştan kumu.

(Ölüm ve öfkenin müziği)

2. Yaşlı: (koronun sesini duymuyor. İlk anlatılana uyarak)

Nar ağacı altında uyukladım-

Görür gibi sarıldım

Çıplak haline

Bütün bedenim...

Yedim,

Uzandım,

Kapadım sevgimi

Ve yıllarca taşıdım iki kadını...

1. Yaşlı: (Düşler kurar)

Düşledim-

Dolaştı yarattı

Ve giydirdi beni

Ateşin evine soktu

Benden güller döküldü çıktım

Aydınlık veya karanlığa

(eski bir gün doğumundan müzik)

1. Genç: (1.Kadınla)

Sana iki bebek arnağan ederim

Birisi şakadan ölür

Diğeri el bombasında parçalanır

Bir dal gibi
Kırıldığında zaman,
Evren bir pahlivandı
Ve insanlar bir giyotin
(Güç ve öfkenin müziği)

4. akıntı

(Anne çocuklarına sarılır, bakışları arasında ölümlerini görür,
çoban çıldırmış bir durumda girer içeri)

Çoban: (orada olanlar gizlenir)
Hareketlendiler,
Uzaklaştılar,
Akıntıda...
(şakalaşanlar sesleri kesilir)

Çılgılık : (kesilerek)
Gün akıntıyla gelir
İçiçe girmeden gece...
(Çoban çıkar)

Koro: (Görünenden başka)
Tanırız, bu akan zamanı
Tanırız, bu kaybolan zamanı
(sessizlik. Müzik çılgınca çalar)
Biteni şimdi duyuyoruz
Alışkanlıkları değiştiren
Toprağın yüzüne sürer sarıyı
Onunla savurur hastaların solan rengini
Duyarız-suyun ıslıtısında toplananları
Tükenir akıntıda,
Bütün topluluk
Ovada
Belkız idi
Veya Timur
(sessizlik. Müzik çılgına döner)

Tanırız
Atları,
Suyun vahşetini
Akıntıyla gelen
Üstüne üşüşenden
Mezarlıklar dolacak kaybolanlarla
Tükenecek çağlar ve geciken
Dolacak olan tükenmeden
(Annelerine sarılan bebekler ölecek)

Anne: (Boğuk bir çığlıkla)
Ey ölüm,
Ey bebeklerin dostu
Seni bebeğim sandım,
Kucağımda taşıdım.
Kadım
Düşlemek için gözlerimi, beni görmek için...
Şehrime girdim
Yeniden, döndüm
Gizlerinle
Kalır ve dönmem.

(Anne ve bebeği kaybolur. Yerin üstünde, derinlere batar.
Siyah paltosunu çıkarır l. yaşlı yırtıp ve örtüyor. İki kişi girer.
Taşır ve çıkarlar. Cenaze müziği.)

Koro: (Görünenden başka)
Kuşun bedeninde
Ey açan kan gülleri
Kimsesiz
Yanan
Nehrin şelalesinde
Boğulan bebekler, gökte

Serilir inananların yüzü gibi
Ay çiçeği gibi açılan
Mevsimleri dolaşan
Açılan
Bu titreyen kökler onun dölüdür.

5. suyun ığlığı

(Uzakta ışık parlar. Köprüde nehrin kuşları, küçük bir genç girer dişleri birbirine vurur sanki nehir akarken titrediği gibi)

Genç: (Feryadı)

Mihyar'ın başı akıntıda...

(oturanlar çıkar)

3. Yaşlı: (Deşsetten sonra, nefsi)

Anılarını anımsar

Gelir

Ve görür elbiselerinin üstüne yapışanı

(sessizlik. Nefsiyle)

Onunla tanıdım yakın lm...

Koro: (Görünenden başka)

Başın yarası ve yarasanın

Başının etrafında yaban güvercinleri

Bir ekmek gibi taşır eyeri

Başın etrafında hüküm sureti gibi

(Sessizlik. Ölüm müziğinin şiddeti)

ld. Mihyar ld.

Salkımın Ğlığı veya eklerin tomurcuğu gibi

Ayın kırılması gibi

Ve evlerin yıkılması

Sarılr gibi biriken sırlarına ve ölür...

(Akıp geliyorlar rahipten. Hüznün yanından ayrılırlar.

Hazır bulunanların nefsinden, genç onlara dedi:)

Genç: (kucağında boş bir camekan)

Hznmden kaldırım

Böyle kaldırırmı camekanı
Süzülen denizin beyazıyla
Tavuklar gibi yaşarım
Örtülü avlumda
Kuru ot ve tozla)

3. Genç: (Çömelerek karıştırır toprağı)
Sürünür külün şehrinde
Gömülürüm yüzünün yanında, ey şehrim

4. Genç: (Öfkeyle)
Nasıl bere olur güneş gözlere
Ve tıkar kapıları
Önümüze.
Biz Yaktın soyundan mıyız?
Veya Lebleb soyundan mı?

Koro: (Ahenksiz)
Derinliklerimizde kaldı yaşanan
Hazır şimdiki tarihte,
Gizlenen rahatlıkta
Öldü
Bugünde istila etti insanlar
Ovanın toprağını
(sessizlik. Ninni müziğı)
Suda sessizlik. Sessizlik söyler:
Ölümün ahtı, ölüm senin sonun...

5. Genç: (Şeylerle eritir hüznünü)
Nerede? Nasıl kıyarız, kursağında
Çiğner insanı parçalar mekanı
Kum içine çeker yükseltir
Yangın gibi.

Koro: (Ahenkle)

Sudaki ılık, ılık dedi:

Öldü

Seninle son bulur ölümün ahtı.

(Köprü üstünde güvercin, akan su müziğın ninnisi olur. Ölü bedenleri taşır kıyıda kıyıya)

Anne:

Ölümün zamanı başladı

Adımlarımı nereye batırsam, ürküyorum nereden
gelsem?

Zamanın yamasına batarım

Ve ağılar titrediğimle kalırım.

2. Kadın: (Kucağında 1. genç)

Göğsümün rengi Arap yarımadası

Mememin rengi toprak çömleğı

Gözlerim sana kapanır

Baldırımda sertleşmiş organın

Kadife ekinin haberi böyle dolandır

Şehrimi ve kadifeyi...

Genç: (beli patlarcasına)

Benim belim meni ve sureti

Bu mimari

(Müzik boşalır, müzik ninni söyler. Duyulan uzak feryat
nehrin suyundan gelir. Bu feryat başın feryadı sanılır)

Baş: (Uzak bir ılık)

Çığlığım size ulaşmadı

Bir peygamberin çığlığı olmadı

Çığlığım ateş ve nefret

Deprem gibi yükselir çığlığım, müjdeyle çıkar

Koro: (Görünenden başka)

Mihyar'ın yüzü suda cevher gibi parlar
ığlık bir başka yankıyla döner
Köklerin damarları, nehrin hançeri

ığlık: (Alaylı)

Hah ha!
Baş insanların malını alar
Sallar, sürükler
Hah ha!
Baş uzayın ışıltısı...

Baş: (ığlık yaklaşır şeyler şeylerle içiçe)

ığlıklarınız tutulur
şimdi ığlığımla birleşir akar
Özgür
Dağılır toprağa, patlayışımla
şimdi gibi eserim veya yanardağ gibi şimdi
Dostumun glen adıyla
Yıldızların adıyla
Adlandırırım insanları.
(sessizlik)
Cesedim tabuttaydı
Suda, ocuk gibi lotus çiçeğinde
Sarı gibi tanınır olsaydı
Beyaz zambağın kuşağında
Seven olsaydı
Deniz gibi, başlangıcım heyecanıyla
Ve uzaklara
Dalgalar gibi mutlu dökülür
Ağaçların altına dizilir çocuklar gibi

Ve cesedim bir güvercin olsaydı.
Susuz yoksulun yükünde
Ve uça
Nehir coşarak akar oldu, baş oldu
Cesedim gelmeyen
Zamanın bedeninde, gelen
Parlak yıldızlar gibi parlar
Cesedim zamanın kimliğindeydi, gelmeyen zamanın

Koro: (Görünenden başka)

Ellerin bize uzandı
Bize boşaldı geniş zaman tarihin
Gözlerinde parlıyoruz
Kınımızda
Ağlarız ve akarız
Ey susuz vatan
Ey gözyaşlarıyla dolan vatan...

Baş: (Yalnız)

Alnımı delip pranga vururlar
Mızrakla bir kurbanlık gibi esir alırlar
Rengim gibi yırttılar
Ve kimyasını okudular şehrin
Sağlam ve kadavrası arasında

Koro: (Görünenden başka)

Yontarız ağaca işlenen cesedi
Ve nehrin kanı yeşil nurdan
Özgürlüğü armağan ederiz cesede
Ve ceset özgürlüğü imar eder...

Baş: (Çığlıklar çoğalır derin ve hüzünlü)

Dostluk değişir işçilerle
İşçiyle değişir boşluk...

ro: (Görünenden başka)

Başında,
Ey aşkı tanıtan, mekanında
Geçmişimiz?
Al bizi, bizi al
Semer vurup bizi davet ederler bu dünyaya
Nehri at yapıp

lüzik hederle akıyordu. Bütün gözkapakları açılır onunla
ıp gelirler, gizlerini fısıldarlar, yaşılanıyorlardı, dalgalara
pılıp yiterlerdi, başı yapmaya başlıyorlardı nehrin üstünde.
ydu cezaları.)

ş: (Korkulu bir çığlıkla)

Geleceğim cesedim oldu
Zamanımın ve şehrimin
Nehrine dökülürüm
İki kıyı arasındaki sahneye- aşk ve müjdenin

Gün tamamlandı, tamamlandı: Çığlığım
Depremi bilirim baharı ve çocukları
Herkesi bilirim-
Çığlığım dönmeyecek ölüm gibi
Bütün ağaçlar durdurur
Kayalıklar ve yosunlar arasında sordum
Kadınlar arasında çıkarılan haberleri
Ve şarkılarımın makamını.
Vatanım
Çiğ bitkiyi bilmez, kıyıları sınırlamaz
Öğrettiğini sınırlar -güneş ve insan

Ve ben bunlarla taşarım
tufana öğretirim sınırları yıkmak için depremle

Koro: (Görünenden başka)

Tufanda okuruz

Kitabı

Vatana yaprak gibi düşen...

Çılgılık: (Alaycı, uzak, görünmeden ve kesik)

Vatan -

Salınan su

Vatanı dükkan gibi açarız

Vatanı dükkan gibi açarız

Koro: (Çabucak söyler)

Tufanda okuruz

Kitabı,

Vatanda

Dağ gibi duran

İnsanın gözünde.

Baş: (Ve koroyla beraber)

Yitti toplananlar senin gibi ey nehir

Adını sakladım ve uzuv'un

Sardı beni titreyerek dökülür çılgılla

Yaratılışını anımsar

İster

Ve yapar

Ey yararak büyüyen nehir

Kanın özründen bağıırıyordu

(Sessizlik. Akıntının üstündeki köprüd' güvercin. Onda yiter
baş ve çılgılığını duyar uzaklaşır şeyler şeylerle içiçe)

Baş ve Koro birlikte: (Yavaşça duyulur)

İki kıyının yosunları ve uzaklar susuz

İki kıyının öğrettiği- güneş ve insan

Bu benim dolup taşıdığım gizleri salarım, tufana öğ-
retirim

(Müzik öfke ve mutluluk. Müzik ninni söyler, başlar yeni bir
tanıklığa

3. Yaşlı başlar çocuklar etrafında çoğalır haber verirler başın
kesilişini)

3. Yaşlı: (Çocuklarla)

Susuz göçen yüz yandı gökyüzü gibi

Çamur: Bütün yıldızlar

Çamur ve ay ve gündeğumu

Dünya uyudu bir duvarın üstünde

Altı gün ışıksız

Zeytin boyun büker ve elma

Gözyaşıyla

Taşları çevirir, tanık olurum-

Bütün taşların altı su birikintisi

Zaman kanınla dolar

Yaralarınınla dost olur

Şarkı söyler bütün güz

Ağlar

Ve bütün kayalar ağlar

(Sessizlik. Ona tutunmuş çocuklar şaşırır ve ona uyar-
lar)

Güneşin ufku yanında

Yörüngede mutlu olur insanlar gibi

Havada asar

Şehrin hüznünü, başın etrafında mumlar

Ağlamaları toprağın altından duyar bir şeyin
kükremesi gibi

(sessizlik)

Hava dinler onu ve hava söylemez ürperen
tüylerdeki tutargayı

Ve havasında su

Zamanın kanlı yüzünü yıkıyor

Temizler kürekle

Ve onun benzeri olmasını istemez

(Müziğin çılgılığı şiddetle yağar)

kitabe

Boşluk bozgun ve kanla-
oluşturdu havada yazıyı:

sözcüklerime yol gösterdi
cesedime yol gösterdi
artık başım ona yakın...

araştırma

/... Güvercin

kanatlarını yaydı,- gökten düşen
korkuyla mı? ya da
tüyleriyle mi yazdı rüzgara da
gırtlığıyla tutunacak ufka
ve kanatlarıyla sözü
kaybolmuş bir yüzücüde.../

şairlik

Onların mekanı yok,- toprağın
cesedini gömecek, bu boşlukta
anahtarını yaratacak,-
kaldırmadılar
kavimlerini veya evlerini dizelerinde,-
yazdılar
güneş kendi tarihini yazdığı gibi,-
mekanı olmadan...

denemek

Uykudan, uyanacağım
alıştığım okumaya yöneleceğim, bilinmeyen sonu biliyorum,
uyanacağım ve bu zahmete gireceğim,-
birinci adım, ikinci adım, üçüncü.../
polis, ölü bir adam
polis, ölü bir adam
polis, ölü bir adam.../

/Bize tanık olacak/
bu benim sözün sınırında
yüzen yapraklar,- şimdiki gibi göreceğim son söylenmeden
ve görüyorum şimdi uyuduğum gibi.

Çocuklar 1

Hazırdaki kitabı okudu çocuklar,- dediler:
bu zaman
rahimde açar,-

Ve yazdılar:
biz bu zamana tanık olduk
toprağın ölümü nasıl beslediğini,
ve suyun suya nasıl ihanet ettiğini gördük.

Çocuklar 2

Bu Őu tarih yıgılıp birikti
insanların kanı koyulaŐır ve günler birer mezarlık/
 hangi boŐluĒun yanında
 hangi alışkanlıkların yanında yarılr bu yüzler?
Uykunun ve ateşin sorusunu duyar çocuklar
kitabın bedenini ateşten
ve selamın yüzünü...

şair

İnsanlar sağıyor, unutulmuş sözleri
okuyorlar
ölüm gibi diliyorlar:
öldürmeden, hayatı
ve kefeni tarihin son gizinden yaparlar ve kendileri
böyle doğarlar.

giden

Mesafelerin arasında olmadı,-

ağaç taneleri birer kalıntı,

gece adımlarımı taşıyan bir taşıt ve sahrayı taşıyan

Mesafelerin arasında olmadı,-

saatler çıplaktı

ve ölümüm geri dönüyordu:

mirası kuma

siyah taşın ekmeğini taşıyordu

ve güneşin gölgesini ve suyu.

delilik

Yalanladılar,-

ve emirin deliliği o benim deliliğim kadar taşmadı

ve ben ışığın efendisi,-

ve şimdi benim geçmişimin mesafesini kestim

ve nefsimi soydum beni barındırandan

ve adımlarından çıktım

ve nefsimi ateşe verdim

malik, ışığımın adıyla, karanlıkta

konuşma

İşte onlarla karşılaştık şarkı söyler ve yazarız

-Bu az

ve yürür ve sesleniriz

-Bu az

ve yolu yarar ve saldırınız

-Bu az

ve bu yüzleri değiştiririz ve bu karanlığı süpürürüz

-Az, az

[Onlar, şimdi kırılanın arasında ağlıyor

ve düşlerini ve hatalarını söylüyor:

bu duvar olmadı ve yetmedi onlara]

ve ayrıldık:

bu son sözün vaadi bizim olsaydı.

utanç meydanı

Geldim ve çığlığı geldi ve gece geldi/mizacımız
ateş ve cesedin renkleriyle
resmini yaptık

saldıran yüzlerin
siyah bir ekmektendi çığlık, gece inliyordu,-
ahşaptan bir evde
ay solgun ve kırık
utanç meydanında

Kays

Kays söylüyordu: Leyla ile bürünüp
sevinci giyindim
ve onunla örtündüğümü gördüm
ve cennetim ateşinden oldu
ve gece karanlığı onu kaybetti
ve uzadı gece karanlığı

Ve gördüm ay onunla topluyordu
biriken seherden demet demet

Bir sınır gibiydi benim ve yolumun arasında
ne zamandır şehrimin rahatlığını daralttı ve
bozguna uğrattı kimsesizleri
benim ve adımlarımın arasında ondan başkası- oysa
ölmedi,
sözcüklerim söndü mü?

Yüzüm kayboldu? dedim mi, oysa:
Külden erken doğdum dedim mi?

boşalan utanç

İhtiyar: Gülün düşü
gözlerinde solar,
gülün bacakları buruşur
iki kat olur
bacakları
da,
ve yapraklar yaralı
avucundan uçar

devrimci

Rumuz veya köprü
 çöküşü getirir
 son olanı,-
 ve yüzen bu taşlar yarılr titrediğinde
ve tırnakları beni titretir
son bir defa andığımda.
Seni yaşamın sesiyle besledim, nakşettim ölümün suskun-
luğuyla seni
ve seni soluğumda yazdım yollarda ve bütün boşlukta, hatta,
beni anlatan sözcükler
 nefsimi imha edene kadar...

Bu senin külün mü? ancak
bütün bu kül mü yüzünü yaratacak?
hayır şimdi seni tanımıyorum, soru:
Sen birşeyin haberi misin bu imha edilende?
Hayır şimdi seni imha etmez, sis:
Senin yüzün mü ama bu bir kadın?

kasvet

Adam kapıyı öfkeyle vurur/ hoş geldin
örtündüğün dost
hoş geldin.

Kimi gördün? Ne yapıyordu? Bu
yolumun kıyısında ve bu
öfkemin asi şahı:

Bir gölge olsaydı kasvetinin üstüne.

Ebu Tamam

Gecenin getirdiğini araştırır ve de
ışığı okur karanlığın kitabından
şiirimi dinlediğinde araştırır ve de
güneşe söyler: Onlar bize inandı
tek kanları olduk ve süreci olduk
yüzümde, sonsuz bir söz

ayna ve erkek

- Sen kimsin?
- Mekansız bir gezgin
Evrenin şeytan soyundan
- Sen kimsin?
Cesedime giden?
- Acı?
- Görmedim?
- Ölümümü gördün
- Kanımın üstüne üşüştün, oturdun, giysilerini
Sıyırdın, yıkandın ve yüzümü giyindin?
- Ve güneşi gölgem gibi gördün
Ve gölgemi güneş gibi gördün
Ve sır'larımın altına girdin, beni keşfettin?
- Keşfettin beni?
- Keşfettin? İnandın mı?
- Yok
- Bana acımadın, üzülmenle kaldın?
- Evet
- Beni tanıydın mı
- Beni tanıydın mı?

erkeğin şarkısı

Yanı başımda

Gördüm yüzünü çizilmiş eleğin gövdesine

Siyah ellerinde güneşi gördüm,

Arzusuna eyer vurdum doğanın, heybeme geceyi koydum,
şehri

T a ş ı -

dım.

Ve serildim gözlerinin kıyısına doğacak yüzünü bekledim-
Yüzünü gördüm aç çocuk gibi,

Muska ve nazarlık

Yaseminin üstüne kırıldı, ufaldı.

suyun rengi

Sözcüklerin adımları ve evi vardır

Sözcükler ölürse

O ip ve

...bıçak

Vatanından yavaşça dağıtır bizleri

Her kesildiğinde biraz daha

Resmimiz yapıldı,

Dalların gün doğumu etrafında

Ve resmimiz yapıldı rüyanın ve uyuyan gözlerinde...

Sözcükler kabuklarını ıslattı bize dost oldu

Şehrin kiliselerinde

Evine girdik ve yandık

Rüya-

bu onları gömdü

bölüştük insanların bedenini

andık ve mutlu olduk

Ateş iftarını açtı ısındık.

Sözcükler bebek feryatlarına gitti
Mizacımızın hatasını taşır gibi yorgun
Deliler gibi yanardağında yıkandık...

Sözcükler
Suskunluğumuza sarıldı ve öldü
...ve mendillerimizi yaktık ve kuran-ı
Sureti,
Boğazladık
Düşleyip
Güzde meyveyi
Harfler ve avlunun arasında
...mizacımızı kazandık onunla ve rahatladık.

Fıkıh
Ve sonumuza
Ve başlangıcımıza döndük
Ve uzaklaştık asilikten

Sözcükler

Sözcükler onlar devrimdir-

...yaralandık

Bütün şehir yıkılana veya inşa edilene kadar

Sözcükler arzu ve yayın kemeri

Sözcükler göçer dalların arasında

Sözcükler gözlerdeki son düşle ölür

Sözcükler başlangıcın sınırı

Sözcükler batar

Ve çıkar miraca

İç içe

Kökler ve susuzlukları

Sözcükler

Atın bedenine tanık

Ve o yaşanan ve ağlayan akan iki nehir gibi

Ölümün koynunda ve yaşamın

Kabaran damarlarını gömen ve çıkaran

Sözcükler -gelmedi-

Giden matemle bağrımın sınırında

Sallanan zamanda gecikir yüzleri

Sözcükler

Gömülmüş denizde gemi

Ateşin çukurunda ve flütün arasında, gömülü

Dans eden köklerin altında

Gömülü

Böyle dalar, dalar, dalar,

Yağmurun sesiyle

Dalar

Alevin sesiyle

Dalar.

aynanın şarkısı

Yanı başımda

Gördüm yaşlı yüzünü

Günleri ve hüzünleri çalmış

Akşam yemeği yemek için telaşlanan yeşil şişeye sarılan

Bütün şişeler bir haliç ve gelinler haliç ve gemiler

Günler onda batar, uzaklar onda

Böyle keşfedeceksin geçmişini ve yarın şükredeceksin

Yanımda aç, sevgi sana uzanacak

Bir ekmek bir testi ve gizler

Rüzgar ve güneş kapılarını açacak ve sen ortak

Olacaksın akşam yemeğine

mecusi

Yüzünde sarılık vardı, yüzümde
Yıldızlar, gecede ateşe tapan vardı
Ve birleşti ellerimiz
Bağrımız birleşti
Ve korktuk, gördük ve kaybolduk
Göründük ve kaybolduk
Sen bizden sonra ateşe tapan.

aynanın yüzü

Kadının yüzünde durdum
Dalgalarda duran
İki kıyının uzaklığını aştım
Rastlantılarla kayıp bolluk içinde
Kadının yüzünde durdum
Aşık oldum şimdi, tükettim
Deniz kanımda son delilik olsa

Donuk denizfeneriyle

yol

Kadın yolunu

Kaybeder, gidişin yolu aşkın avucunda

Aşkın avucunda kavim

Arzumla caydırmak istedim

Kadını

Düşleriyle bir yerden bir yere

Kanat gibi uçurur kayıkları

Rüzgarın güllerini giydirir

Açılız bolluk içinde

suyu gözleyen ayna

Yüksel? Nasıl?

Ne dağın ateşten

Ne de kardan merdivenin

Var, sır saklayan yüzünde

Arzunun mektubu

Kanımda burçlar

Söz söyledim: yüksel

Gece kırıldı

Miraç ve arzunun çanı çalıyor.

iskemleye ayna

Yaşlının iskemlesi çocuktu
Ellerimi verdim
İki boğum kan-sarkar gibi
Acı, yazılacak bağrımın etrafında
Gözlerimde dolup taşacak gibi.
Sureti çıkar iskemlenin veya yolcu
Olur veya bir keklik görünür
Bildiğim kekliklerin ötüşünde
Yankısı duyulur bütün gecede
Iskemlenin çocukluğu, bütün gece
Uyuyamadım
Çocuk sesinden.

zamanın aynası

Seni çağırıldılar, bekçisi olmadan günlerimin
Bu çöl mesafesinde
Ağaçların dallarından düşlerini toplayarak arzunun sevinciyle
Seni çağırıldılar orada hazır bulundun
Geçmişin hüznünü rafa kaldırıp
Ey hüznün olmasaydın, olmasaydın bizimle
Dallar gibi rüzgarınla kuru
Bu senin kurumuşluğuna ağıtıdır
Çiçeklerin
Şeylerin dökülüşüyle
Davetidir buraya kıyanların, bu çığlık
Çayırın sarhoşluğuyla bize gelir
...yoksul zaman, reddedilen arzu
giysilerimiz
Güzel bir deniz oldu
Korkumuzu saran
Çadırdan çıkaran
Geçmişten
Özümüzden çıkaran.

simli hızmaya dört şarkı

1. açlık

Defterime açlığın resmini çizdiler
Yollarını ve yıldızlarını
Ve örten yapraklarını
Düşten mendillerle
Anlamadığım bir dilde
Saçlarımı yakan güneşin
Batışını gördüm onda.

2. uykudan uyanmak

Uykusunda yapıyor
Dışarıdan gelip devrimin ayaklanmasını
İşçinin doğduğu günde
Uykudan uyanır-
Asi
Günler başlıyor...
Ağlıyor dün geceye
Ve kaybolan düşünce.

3. halk

Ağaçları toplar
Arzunun meyvesi gibi ağırlaşan çığlık
Mesire yerinde esti
Nehrin kıyısında dizilenler titredi
Akıntı şiddetliydi-
Yükselen ağaçlarda
Güvercinler hüznünde tutsak
Sana doğru akan nehrin atlarıyla.

4. öfkə

Fırat'ın öfkəsi

Kılıçların gövdesinde

Surlar depremiyle sarsılır

Dalgaları birer at...

Doğranan ufku gördüm

Akıp giden savaş meydanında su bilenmiş

Fırat'ın öfkəsiyle

Ne ateşler söndürebilir böyle öfkenin yarasını ne de namaz.

aynaların cenazesi

(Mekan, Nehrin kıyısındadır. Mezar Sim'den yapılmış çatının altında. Mezarın etrafı renkli pamuk giysilerle kaplı, insanlar etrafında oturmuş onurlu bir hüznle.)

Siyah Adam: (mezarın yanma, kalabalığın başına gelir, ölüyü sorar)

Öldü ama hareketli
tırnakları asılı
toprakta, toprak
karıncalarıyla kaynıyor

(insanlarda sessizlik)

öldü, aşkın
düşüyle kayboldu
ve gözkapaklarını giyindi?

Toplananlar: (gözlerdeki ifadeler değişir)

Şiirin yüzünü öldürdüler ve sözcüklerin
yeryüzünün güzel görüntüsünü
aşkın şefkatini öldürdüler,
bitirdiler
şimdi köklerinde
kaside ve onun atan nabzı

(Sessizlik. Siyah adamın yüzünde umut okunuyor. Esmer kadını kaldırır onunla iki kadını-siyah ve sarıyı)

Esmer Kadın: Göründüler.

Gece cesedimin altında kırılıyor
Yoluma süzülüyor.

Yağmurun
gözleri beni okuyor
ilkbahardan

(sessizlik. kabuk bağlar yüzlerde)

yapraklar süzülür
örtü gibi örtüyor
gökyüzünün gömleği kırmızıydı
dedim: bu zaman uzayacak
sığının... dedim ve...

Siyah Adam: (delirir korkutmadan)

Elleri yandı
tükendi
iki cemre gördüm
dinledim,
bütün otların cıılglığını
duydum?
tükenen ellerine uydurdular beni
ölümünden başka birşey kalmaz ve düşten
ve iki adımdan başka.

(Yanlarına yanaşır, başlangıcı yakalar, çadırın yanına yanaşır benzerlerine, siyah ve sarı iki kadının. Üçü girer has çadırın altına ve oturur. Siyah adam onları bırakır ve mekanına geri döner. Ayın gibi korku içinde, siyah kadın suyu verir, sarı ka-

dın yıkıyor getirilen esmer kadını.)

Siyah Kadın: (düşe benzer)

Yıldızlar üstüme batar,
Ben mühürlenmiş çiçek
Ben ateş ve öldüren aşk
Keskinleşmiş şehvetle
Açıldım, ölüm çıkar dışarı kalktığımda
Ve yüzüm yağar
Parlayan aynanın güllerine ve dallarına

Toplananlar: (avluda)

Sözlerle açar
açılır gibi başlangıç
kargıyı bilir gibi.
dalgalarını
feryadın ığılığı
tanrı gibi şiddet veya ölüm gibi asi...

(esmer kadını kaldırır, eşlik eder siyah ve sarı çadıra yaklaştı-
rır, çadıra girerler, kapıyı kapatırlar. İki kadın görünür çadırın
tarafından. Ölüm müziğı ve sevgi birleşir yayılır, siyah kadın
çadıra girer)

Esmer Kadının Çığılığı:(çadırın girişinde)

sözlerde
çatının altını yangının renginden
çatının altında yol başlar
kargıyı bilir

acıyı adlandırır
tükenen kan bitki örtüsünün altında
yara gibi cesedinde
ölüm gibi yolar dost zamanı.

Toplananlar: (kararsız)

Ölüm gibi yolar dost zamanı
Ölüm gibi yolar dost zamanı...

Son feryat: (çadırın girişi)

yara iştah açar
aşkın yara gibi açık

Toplananlar: (avlude kararsız nakaratlı sözlerle)

kimsesizi severiz
kanatlarını severiz
bize geldiği gün
avluya yorgun girdiği yanımıza
tanıktı yaprakların dalları...
şarkıların kokusu
ateş tekneleri
yemek verdiklerinde
güneşin kanı ve gecenin küpü
ve bize verilen yemek
yüz gibi, açık ufuk
ölüm gibi, örtü...

(müzik duyuluyor)

Son feryat: (adıra girdi)

nakaratlı sözlerin yarasıyla
hor görülenin yanık haliyle
boğazlarda düğümlenen sözüyle...

(Hüznün dudakları arasında anlamlı mizaç ve mutluluk ve iki kadın siyah ve sarı çıkar kaldırırlar esmer kadını. Ve böylece mavi nehrin yüzeyinde ahşap, çadırın altında ahşap parlar bu mekanda. Akan maviden atlayan adımların renkleri batır. Yaşlı kadın heybesiz iri bedeni asık suratıyla akan suyun başına oturur. Mekanda başları sarılı son şahıslar kazımaya başlar yerden siyah kamlarlar, küpleri, kamlıktan flütleri. Çadırın altından nesneleri taşırlar maviye, siyah örtüleri kaldırırlar, ondan içekli elbiselerden siyahın sırrını, simli şapkadan saklı kırmızıyı, nehrin üstünde vedalaşır ve yastıklara tutunurlar.)

Yaşlı: kitapları verdiler... kalemleri
(kitapla gelir sahneye ve kalanlar toplanır mavilerde)

Yaşlı: yapraklar verdiler...
(sahnedenden sonra gelir yaban güvercinlerini keser ve ölümle elleri arasında karşılaşır, tekrar dalar son haşhaş dalları arasına)

Yaşlı: sevginin bayrağı kaldı
(esmer kadının alına sevginin bayrağını çizer, dört erkek omuzlarına taşır esmer kadını üç kere indirip çıkarırlar en yükseğe. Rüneyi görmeye başlar.)

Esmer Kadın: (rüya görüyordu naka tla)
adımlar yükseltir onu

ağlar, ılığın yitişinde
düşüncelerde nesnelerde
suyun kayalıklarında
soğuk kışın düşmanlığında
sevginin safran gecesinde
nesli tüketen ölüm yuvalarında
hep aynı giysi.
(başkentte bileziklerini çıkarırlar esirlerin, indirirler)

Esmer Kadın: (bileziklerini verir yaşlıya)

ölü bedenlere verir
sarılır bilezik gibi ruhun etrafına

Yaşlı: (bizler ve o yanlışıyla)

.....
(ıkarır esmer kadının halhallarım)

Esmer Kadın: (halhallarını verir siyah kadına)

mektup
gözlerde düş olur
ve batır uzanan
kalbi gibi
kaybolur içinde ve döner.

Siyah Kadın: (bizlere o ikram eder)

Esmer Kadın: (yanaştırır ikinci halhalını sarı kadına)

vatan yüzükler gibi

kavmin etrafında duracak,
düşün hapishanesinde
uyanık duracak gardiyanlar.

Sarı Kadın: (bizlere o ikram eder)

(Dört adam esmer kadını taşır ve bizi davet eder maviye, onu razı ettikten sonra bütün oradakilere yaşlı: Birer bardak şarap ikram eder, içerler. İkinci bardağı da ikram eder. Çünkü çadırın altında onun sözü geçer, bu mavide uzatılır ölünün aşkı, yaşlı, uzaklaşır maviye batırır bütün odunları ve yakar. Odu-
nun sonuncusunu da batırır, üstünde çiçekler ve ekmek. Ma-
vi yanar ve uzaklaşır nehrin üstünde orada bulunanlardan.
Toplananlar şarkısını söyler.)

Koro: (bütün sahnedekiler)

girdi yanık makama
gece mumlar içinde ve
flüt yolu oldu
esirin yüzü
aşıkların vatanı
gözlerin yağmuru
sessiz sedasız
ellerin içine
batar yıldızlar
resimlerin ve gizin içine

(Mavi uyumadan, toplananların adımlarını paylaşır, bırakır
tekrar bütün dinlenen anlamlı yüzler`e, toplananlar kararsız-
lık içinde çılgınlıkları diner.)

ölüm kanatlandı
sahneye girdi-dedi: Neşe
kısık sesle tekrarladı, yaralı
gelecek
ateşin bıraktığı izde
sevgi gibi,
bilezik
güneş gibi,
açık ufuk...

Koro: (Görünenden başka ve ışık söndükten sonra sahne)

başlar aynaların cenazesi
yanaşanı mutlu eder, buğulanan gözlerde
şehrin sıcaklığını arzular
başlar aynaların cenazesi
kinli günler
başlar aynaların cenazesi-
çığlığını ilk arzusunu
uzatsa,
nehirin kazıdığı yataklar gibi
oluşunu görürsünüz-
çığlığını görürsünüz
kaynak sularıyla akar
arık
göçmen ve
bu çağın kapısını vurur...

1. yolun aynası

Geldi

Bedeni özürlü

Bedeni hamile...

Geldi ve sevgisi

Terk etmedi ne yaşlıyı ne bebeği...

İşte bu yol benim yolum

2. saldırı

Kuşlar yanar

Ve bulutlar ve unutilan ve zincirli

Ekmek gibi böler

Timur elleri arasında

3. onlar

İçine

Girdiler yamalı evin

Kazıldılar

Bebekleri gömdüler ve döndüler...

"Şiirimin temel yapısı,
yani başlangıç noktası:

Tanrısal sezgi yoluyla hayata bakmadım.

Şiirim hem *discursif*, hem de sezgisel oluşturucu olarak belirginlik kazandı. Şiirim, parçalanmış Arap kuşağını, dağılan halkını sergiler. Araplar için ölüm hasit ve doğal bir olaydır. İyi tanıdıkları toprağa dönüşüdür. Şiirlerimde adı sıkça geçen Şamir Mihyar, Adonis'in yansımasıdır. Doğada çocukluktur, saflıktır, iyiliktir. Onun için şiirimin arka planında bir mistisizm yatar. Şamir Mihyar sürekli devinim halindedir, dinin kalıplaştırdığı toplumu sarsmaya gelen ve sürekli haksızlığa karşı çıkan bir devrimcidir. Şiirimdeki temel gelenek budur. Şiirim geleneğe dayalıdır. Ama bununla birlikte şiirim, Arap şiir geleneğine yeni bir yol, yeni bir soluk getirmiştir ve Arap şiir geleneğine şiirimle yeni bir giysi biçip dikerek giydirdim. Şiirim Hallaç ve Niffari'nin temeli üzerinde yükselmiştir."

ISBN 975-8637-22-3

9 779758 637226